

Sygn. akt: I C 1128/17

Na rozprawie dnia 22 grudnia 2017 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) S.A. z siedzibą w W., zawiadomiony prawidłowo.

Pozwana J. Ż. nie stawiła się, zawiadomiona w trybie art. 139 par 1 kpc, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko J. Ż.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej J. Ż. kwoty 4 561,23 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu. Podniósł, że zawarł z pozwaną w formie pisemnej umowę pożyczki pieniężnej stanowiącej kredyt konsumencki nr (...), wypłaconej w dniu 28.02.2017 r. Na mocy umowy powód zobowiązał się udzielić pozwanej pożyczki pieniężnej w kwocie 2500 zł na okres 22 miesięcy, a pozwana zobowiązała się zwrócić ją zgodnie z harmonogramem spłat oraz odsetkami umownymi w wysokości 10% w stosunku rocznym. Dodatkowo pozwana zobowiązała się zapłacić jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 1990,00 zł, która rozdzielana była proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczana częściowo z każdą ratą w terminach spłaty rat.

Na dzień wniesienia pozwu zobowiązanie pozwanej wynosi 4561,23 zł, na co składają się kwota 2500 zł tytułem sumy niespłaconych rat kapitałowych z harmonogramu spłaty pożyczki, kwota 71,23 zł – skapitalizowana kwota odsetek umownych od kwoty niespłaconego kapitału za okres od 28.02.2017 r. do 12.06.2017r., opłata przygotowawcza w łącznej kwocie 1990 zł. Umowa pożyczki została rozwiązana przez powoda pismem z dnia 29.05.2017 r. za 2 tygodniowym wypowiedzeniem z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia.

Pozwana J. Ż., zawiadomiona o terminie w trybie art. 139§1 kpc, nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

W niniejszej sprawie powód nie udowodnił, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanej, nie wykazał bowiem istnienia przedmiotowej wierzytelności.

Pożyczka jest umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki (w szczególności określoną ilość pieniędzy), a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzech o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości (art. 720 k.c.).

W kodeksie cywilnym zostały wskazane essentialia negotii umowy pożyczki, które stanowią nie tylko oznaczenie stron i określenie ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, ale obejmują również zobowiązanie się do ich przeniesienia oraz obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki. W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki powód jest zatem zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę pożyczki, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku (wyrok S. Apel. W Łodzi z 18.06.2015r., I ACa 33/15, LEX nr 1789954).

Przy zawarciu umowy pożyczki, podobnie jak przy umowie sprzedaży, dochodzi do zmian w obrębie prawa własności przedmiotu umowy. Obowiązkowi pożyczkodawcy do przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę odpowiada obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie. Dopóki przedmiot pożyczki nie zostanie wydany pożyczkobiorcy, nie może powstać obciążający pożyczkobiorcę obowiązek jego zwrotu.

Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa.

W szczególności powód załączył do pozwu umowę pożyczki (wydruk) z dnia 28.02.2017r. nr (...) (k. 19-26), która miała zostać zawarta z powodem przez pozwaną oraz kserokopie wezwań do zapłaty i wypowiedzenia umowy pożyczki. Należy jednak wskazać, iż na przedłożonej umowie pożyczki brak jest podpisów pod umową tak pozwanej jak i osoby reprezentującej powoda (k. 26), przedstawiona umowa pożyczki stanowi jedynie wydruk z systemu elektronicznego, brak jest dowodu, że pozwana zaakceptowała umowę pożyczki. Załączony do pozwu wydruk (k.27) nie jest wystarczającym dowodem zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki, w szczególności nie wskazuje jakiej umowy pożyczki dotyczy. Należy również zauważyć, iż pośród przedłożonych przez stronę powodową dokumentów brak jest dowodu przeniesienia na własność biorącej pożyczkę własności przedmiotu umowy, tj. dowodu wypłacenia pozwanej kwoty pożyczki.

W umowie pożyczki (pkt 2) określono sposób wypłaty pożyczki przez pożyczkodawcę jednak przedłożone przez stronę dokumenty nie potwierdzają przeniesienia na pozwaną kwoty pożyczki (dokonania wypłaty). Dowodu takiego nie stanowi kserokopia pisma z dnia 01.03.2017 r. zawierającego harmonogram spłaty (k. 28).

Jak już wyżej wskazano, stosownie do art. 720 k.c., obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie jest odpowiednikiem zobowiązania dającego pożyczkę do przeniesienia na własność biorącego przedmiot pożyczki. Obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki, obciążający pożyczkobiorcę, nie może powstać, dopóki przedmiot pożyczki nie zostanie pożyczkobiorcy wydany. W niniejszej sprawie powód nie przedstawił dowodu przeniesienia na biorącego pożyczkę własności przedmiotu umowy tj. określonej w umowie pożyczki kwoty pieniędzy.

Dowodu istnienia zobowiązania pozwanej nie stanowią także wezwania do zapłaty oraz oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki. Z ich treści nie wynika, przez kogo są one podpisane i czy jest to osoba umocowana do reprezentowania powoda. Brak również dowodów ich doręczenia pozwanej, a w szczególności dowodu, iż pozwana uznała wynikające z nich zobowiązanie.

Należy ponadto wskazać, iż przedłożone przez stronę powodową kserokopie : pisma z dnia 01.03.2017 r. z harmonogramem spłaty, monitów i wezwań do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy pożyczki nie stanowią dokumentów w rozumieniu art. 245 k.p.c. Kserokopie te nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem w sposób określony w art. 129§2 k.p.c. Wprawdzie są one opatrzone pieczęciami pełnomocnika powoda występującego w sprawie, ale na żadnej z tych pieczęci nie ma podpisu pełnomocnika. Zawierają one jedynie kopię podpisu odbitą sposobem mechanicznym (faksymile podpisu), które stanowi integralną część pieczęci, co nie spełnia przesłanek uwierzytelnienia określonych w art. 129§2 k.p.c. Natomiast wskazywana w pozwie umowa pożyczki (k. 19-26) została załączona do pozwu jedynie w formie wydruku elektronicznego podobnie jak email mający pochodzić od pozwanej z oświadczeniem o akceptacji warunków umowy. W konsekwencji w/w kserokopie i wydruki nie stanowią dowodu zdarzeń w nich opisanych, w szczególności nie stanowią dowodu, że oświadczenia w nich zawarte pochodzą od osób w nich wymienionych.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, istnieją w sprawie uzasadnione wątpliwości, uniemożliwiające przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda odnoszących się do istnienia, wysokości oraz wymagalności dochodzonego pozvem roszczenia. W tej sytuacji, pomimo zaistnienia formalnych przesłanek do wydania w sprawie wyroku zaocznego wskutek nie działania w sprawie pozwanego, Sąd oddalił powództwo.